

הרב ישראל מאיר ווייל

מח"ם וביום השבת, השולחן כהלכתו והמועדים כהלכתם

רמת בית שמש ג

- א. האם מותר לצאת בשבת עם כפפות ניילון ועם 'מסכה' על האף והפה במקום שאין עירוב? תשובה: עם כפפות מותר¹, ובעל נפש יחמיר על עצמו², ועם 'מסכה' אסור³.
- ב. האם מותר להוציא ספר תורה למנין המתקיים בבית פרטי? תשובה: אם יש עשרה שכולם צריכים להיות בבידוד, אפשר להקל, אבל אם יכולים ללכת לבית הכנסת ורק מעדיפים להתפלל במנין פרטי מחשש רחוק, אין להקל⁴.
- ג. אני נוהג לטבול בכל ערב שבת, והשבוע לא רציתי לטבול מפני חשש ההידבקות מנגיף ה'קורונה', האם צריך לזה התרת נדרים? תשובה: צריך התרת נדרים [כל עוד הדבר מותר ע"פ הרופאים], אבל אם לא מוצאים ג' אנשים שיתירו יש להקל בשעת הדחק⁵.
יש לדעת, שהחשש להידבק הוא רק בחלל המקוה, אבל המים עצמם עוברים חיטוי. - והוא הדין למי שרגיל בטבילת עזרא ורוצה לבטלה שצריך התרת נדרים.
- ד. האם יש חשש סחיטה במגבות נייר? תשובה: אין צורך לחשוש מסחיטה, ולכן מותר לנגב בהם ידיים וגם לטלטלם כשהם רטובים, אבל לסחוט ממש בידיים אסור⁶.
- ה. אביו ביקש ממנו שלא יילך להתפלל בבית הכנסת בגלל שחושש שידבק ממחלה מידבקת או אם אביו ביקש ממנו שלא יילך לעבודתו משום החשש הזה, וע"פ הרופאים אכן אין סכנה בדבר. האם צריך לשמוע לו מדין כיבוד אב אע"פ שעצם הדבר אינו מסוכן ע"פ הרופאים? תשובה: הדבר תלוי בחיוב לשמוע בקול אביו ואמו בדבר שאינו נוגע להם, ולמעשה במקום הפסד אין חיוב לשמוע להם⁷.

¹ כפפות יש להם שם בגד וממילא אין בהם איסור אפילו אם נועדו להגן מזיהום, עי' וביום השבת סי' כ"ב הע' ג.

² עי' סי' ש"א סקמ"א. וחשש מחכו עליה [עי' סי' ש"ג, י"ב, י"ג], לא שייך במצב כיום לענ"ד.

³ אע"פ שמותר לצאת עם מוך הבא למנוע צער, מ"מ כשבא למנוע מצער הבא לעיתים, אסור כמב' בסי' ש"א, כ"ב, כ"ח לענין מטבע המגן על המכה שרק אם הוא מרפא מותר, ונתבאר בוויום השבת סי' כ"ב סעי' כ"ט- ל'.

⁴ סי' קל"ה סקמ"ז וסקמ"ח.

⁵ בש"ך [יו"ד סי' רי"ד סק"ב] כתב שאם רגיל להתענות בערב ראש השנה ונעשה חולה והיה לו קשה להתענות חייב התרה, אבל הדגמ"ר שם חולק וכותב שאינו צריך, וגם המג"א [סי' תקפ"א סקי"ב] כותב שאינו צריך משום שבהמשך ימשיך בהנהגתו, ובמשנ"ב [סי' תקפ"א סקי"ט ושעה"צ שם סקל"ג] פסק שלכתחילה צריך התרה כשיטת הש"ך וכן פסק הח"א, אבל בשעת הדחק יכול להקל כהמג"א ודגמ"ר.

והנה, לענ"ד יש קצת לחלק מכיון שמקצת חולי הוא כעין חריגה מקבלת התענית וכמו שהוכיח המג"א עצמו מתענית אסתר [סי' תקפ"ו] שאם יש מקצת חולי לא מתענים ואין צריכים התרה, אבל חשש מהידבקות במחלה הוא לא קושי בהנהגה עצמה אלא חשש לנזק קצת רחוק, ואם ע"פ הרופאים הדבר מסוכן א"כ ודאי חשש פיקו"נ אינו מצריך התרה והוא אונס גמור שמתיר את כל התורה. ומ"מ במקום הדחק שאינו מוצא ג' אנשים להתיר, נלענ"ד שיש להקל גם בלי התרת נדרים.

וטבילה בער"ש אינה חיוב גמור אלא הנהגה טובה ולכן אפשר להתיר כשיש פתח.

⁶ ע"פ אגרו"מ או"ח ח"ב סי' ע', ועי' וביום השבת סי' ט"ו סעי' י"ב, י"ד.

⁷ ע"פ קובץ תשובות להגרי"ש אלישיב זצ"ל ח"א סי' י"ב.